

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/16571 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aan appellant verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 19 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

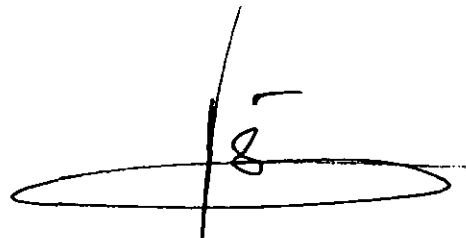
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 september 2007

382-527.

Verzonden: 10 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/16571

V.nr.:

inzake: nationaliteit, wonende te , geboren op , van Soedanese
eiser,
gemachtigde: mr. B. Snoeij, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
(IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 8 maart 2006 heeft verweerder de aan eiser verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 met terugwerkende kracht tot 2 november 2001, de ingangsdatum van de eerder verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, ingetrokken. Op 31 maart 2006 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen.
2. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 31 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.
3. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

1. Eiser heeft op 2 november 2001 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Bij besluit van 25 april 2002 is de aanvraag ingewilligd en is aan eiser een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 met ingang van 2 november 2001 en geldig tot 2 november 2004. Op 20 september 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000. Bij besluit van 21 oktober 2004 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd en is aan eiser een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verleend met ingang van 2 november 2004. Het onderhavige beroep richt zich tegen de uittrekking met terugwerkende kracht van deze verblijfsvergunning.

2.1. Bij brief van 28 februari 2005 heeft verweerder aan eiser bericht dat in de loop van 2003 binnen de IND voldoende kennis is ontwikkeld om de herkomst van Soedanezen te onderkennen en dat op

AWB 06/16571

2

grond van deze kennis is gebleken dat in het verleden een verblijfsvergunning is verleend aan Soedanezen van wie op grond van de huidige informatie twijfel zou kunnen ontstaan aan de gestelde herkomst. In bedoelde brief is eiser voorts uitgenodigd om zijn medewerking te verlenen aan een taalanalyse.

2.2. Ten aanzien van eiser is vervolgens een taalanalyse uitgevoerd. In het rapport taalanalyse van 12 augustus 2005 heeft de taalanalist geconcludeerd dat eiser op grond van zijn Arabische spraak eenduidig te herleiden is tot de spraakgemeenschap binnen Soedan en dat hij op grond van zijn spraak, zijn talenkennis en zijn landenkennis eenduidig niet herleidbaar is tot de Nuba-bergen.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2.1. Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning zouden hebben geleid.

2.2. Ingevolge het ter zake geldende beleid, zoals thans neergelegd in hoofdstuk C8/2 juncto hoofdstuk C5/2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), kan intrekking van de verblijfsvergunning asiel op grond van het verstrekken van onjuiste gegevens plaatsvinden, tenzij sinds de verlening of de verlenging een periode van twaalf jaar is verstreken. Indien er is geconstateerd dat er sprake is van het verstrekken van onjuiste gegevens en er beoordeeld is dat er geen gronden voor verlening van een vergunning meer bestaan, dan wordt de verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht naar het eerste moment van verlening. Hiermee wordt de ingangsdatum van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd bedoeld.

3.1. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit - zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang - op het standpunt gesteld dat de verblijfsvergunning op goede gronden is ingetrokken, omdat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt omtrent zijn etnische afkomst en herkomstgebied die tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning zouden hebben geleid. Blijkens de taalanalyse is eiser weliswaar afkomstig uit Soedan maar is hij, anders dan door hem is gesteld, eenduidig niet te herleiden tot de Nuba-bergen en de Nuba-bevolkingsgroep. Eiser heeft in het onderhavige geval geen contra-expertise laten verrichten. Verweerder mocht derhalve van de uitkomst van de taalanalyse uitgaan. De door eiser geplaatste kritische kanttekingen zijn onvoldoende om tot de conclusie te leiden dat verweerder de taalanalyse niet aan het besluit ten grondslag mocht leggen.

Eisers stelling dat van zijn kant een gerechtvaardigd vertrouwen bestond dat in zijn verblijf hier te lande zou worden berust, kan niet worden gevolgd. Bij verstrekking van onjuiste gegevens kan een beroep op het bestaan van gerechtvaardigd vertrouwen slechts slagen indien aan eiser expliciet zou zijn medegedeeld dat de verstrekte onjuiste gegevens niet zouden worden tegengeworpen. Daarvan is in het onderhavige geval geen sprake.

3.2. Eiser heeft zich - zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang - op het standpunt gesteld dat de verblijfsvergunning op onjuiste gronden is ingetrokken. Uit het rapport taalanalyse blijkt niet genoegzaam waarom eiser eenduidig niet te herleiden zou zijn tot de Nuba-bevolkingsgroep. Deze conclusie in de taalanalyse is met name gebaseerd op het feit dat eiser geen Nuba-taal spreekt. Dit was echter al vanaf het begin van eisers procedure bekend. Verweerder heeft dan ook ten onrechte op deze grond geconcludeerd dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt.

Voorts mocht eiser erop vertrouwen dat de verleende vergunning niet zou worden ingetrokken. Verweerder was immers al vanaf 2003 bezig met nieuw onderzoek naar de herkomst van hier te lande woonachtige Soedanezen. De thans ingetrokken verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd is eerst na

AWB 06/16571

3

die datum verleend. Als verweerder de vergunning op deze grond wenste in te trekken, had dat in de procedure omtrent de verlening van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd moeten geschieden.

4.1. Tussen partijen is allereerst in geschil of verweerder de conclusie dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, heeft kunnen baseren op de uitkomst van de ten aanzien van eiser verrichte taalanalyse.

4.2. De rechtbank stelt in dit kader allereerst vast dat een taalanalyse dient te worden aangemerkt als een deskundigenadvies. Een dergelijk deskundigenadvies dient, zo is in vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) bepaald, op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding van - voor zover mogelijk en verantwoord - de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

4.3. In het onderhavige geval voldoet het rapport taalanalyse naar het oordeel van de rechtbank aan de hiervoor genoemde zorgvuldigheidseisen. Anders dan door eiser is aangevoerd blijkt genoegzaam uit het rapport taalanalyse op grond waarvan wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig niet is te herleiden tot de Nuba-bevolkingsgroep. Deze conclusie is, anders dan door eiser is gesteld, niet slechts gebaseerd op de omstandigheid dat eiser geen Nuba-taal spreekt, maar tevens op eisers Arabische spraak - die consistent niet de kenmerken vertoont van het Arabisch zoals dat wordt gesproken door etnische Nuba's - en op eisers gebrek aan kennis omtrent zijn beweerde herkomstgebied en etnische afkomst. Het had dan ook op de weg van eiser gelegen concrete aanknopingspunten aan te voeren voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het rapport taalanalyse. Onvoldoende is de enkele stelling van eiser dat zijn ouders slechts Arabisch met hem spraken, nu hiermee de gebrekkige kennis van het herkomstgebied en van de etnische afkomst nog niet is verklaard. Verweerder mocht dan ook uitgaan van de juistheid van de in het rapport taalanalyse vervatte informatie.

5.1. Tussen partijen is voorts in geschil of eiser aan het verlenen van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd een gerechtvaardigd vertrouwen mocht ontleen dat in zijn verblijf hier te lande zou worden berust.

5.2. Weliswaar heeft verweerder eiser eerst in een laat stadium geconfronteerd met de nieuwe mogelijkheden van onderzoek naar de herkomst van vreemdelingen afkomstig uit Soedan. Deze mogelijkheden zijn immers reeds in de loop van 2003 ontstaan, zo blijkt uit de eerder genoemde brief van de IND van 28 februari 2005, terwijl eiser hiermee pas bij diezelfde brief van 28 februari 2005 is geconfronteerd. Nu echter is komen vast te staan dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, mocht hij aan de verlening van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd niet het gerechtvaardigd vertrouwen ontleen dat in zijn verblijf hier te lande zou worden berust. Dit is slechts anders indien door verweerder uitdrukkelijk zou zijn aangegeven dat de verstrekte onjuiste gegevens niet aan hem zouden worden tegengeworpen, zoals ook is overwogen in een uitspraak van de AbRS van 9 maart 2004 (JV 2004/183). Van een dergelijke situatie is in het onderhavige geval echter geen sprake. Ook deze beroepsgrond faalt derhalve.

6. De conclusie is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

7. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/16571

4

IV. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 12 juli 2007 door mr. J. Jonkers, voorzitter, in tegenwoordigheid van L. Fernández Ferreiro, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **19 JULI 2007**

Conc.: LFF
Coll: Sas
D: C

VOOR KANTON
ARRONDISSEMENT

OPGEHEFDE
MAK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

mr. Bernard Snoeij
advocaat & procureur

Vondelstraat 11 - E
1054 GC Amsterdam

Tel. 020 626 69 29
Fax 020 627 95 89

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4031-C 13 AUG 2007	
ZAAKNR. 2007-05753	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's- Gravenhage

geboren

Amsterdam, 13 augustus 2007

Soedanese nationaliteit,

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren en verblijvende als bovengemeld, te dezer
zake woonplaats kiezende te Amsterdam in de Vondelstraat 11 E (1058 GC) ten kantore van
mr. B. Snoeij, advocaat en procureur, die in deze zaak bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het
instellen van het hoger beroep en het ondertekenen van dit hoger beroep;

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de afwijzende uitspraak van de rechtbank
's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 12 juli 2007, verzonden op 19 juli
2007, waarbij het beroep tegen de beschikking de aan appellant verleende
verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de VW 2000 met
terugwerkende kracht tot 2 november 2001 in te trekken ongegrond is verklaard.
Een copie van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Tegen bovengenoemde uitspraak wordt de volgende grief aangevoerd.

Grief I

Ten onrechte heeft de President in haar beslissing overwogen dat het rapport taalanalyse
aan de daaraan te stellen zorgvuldigheidseisen voldoet en dit kan dienen ter ondersteuning
van de beschikking waarvan beroep.

Toelichting

Ten onrechte heeft de President geoordeeld dat uit het rapport taalanalyse genoegzaam blijkt op grond waarvan geconcludeerd wordt dat appellant eenduidig niet te herleiden is tot de Nuba bevolkingsgroep.

Deze conclusie is grotendeels gebaseerd op de omstandigheid dat appellant niet de Nuba-taal spreekt.

Voor zover deze ook is gebaseerd op appellants Arabische spraak vindt dit zijn verklaring van appellant dat hij met zijn ouders slechts Arabisch sprak.

Appellants gebrekkige kennis omtrent zijn herkomstgebied vindt zijn verklaring eveneens in de door appellant daarvoor genoemde feiten en omstandigheden.

Immers heeft appellant verklaard dat hij bijna niet buiten is geweest en daarom niet, dan wel niet veel weet van zijn omgeving.

Deze feiten en omstandigheden zijn voldoende redengevend om te kunnen verklaren dat en waarom de conclusie van het rapport taalanalyse het rapportanalyse niet kunnen dienen ter ondersteuning van de aangevallen beschikking.

In de aangevallen uitspraak heeft de President een en ander miskend

MET CONCLUSIE

Om deze reden wendt appellant zich tot Uw Afdeling met het verzoek de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 12 juli 2007, verzonden op 19 juli 2007, te vernietigen en het eerste beroep bij de rechtbank gegrond te verklaren een en ander met kostenveroordeling als volgens art 8:75 AWB

Amsterdam, 13 augustus 2007

Mr. B. Snoeij
gevoermachtigde